

Starlo gor v lete

TESSA
BAILEY

TESSA
BAILEY

Staro
so
v leto

Pandora
www.vydavatelstvopandora.sk

2022

Tessa Bailey

IT HAPPENED ONE SUMMER

Copyright © 2021 by Tessa Bailey

All rights reserved

Translation © 2022 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © 2021 by Depositphotos, Benin Basim

Slovak Edition © 2022 by Mgr. Lenka Martinková

VYDAVATELSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-035-5

ISBN 978-80-8247-036-2 PDF

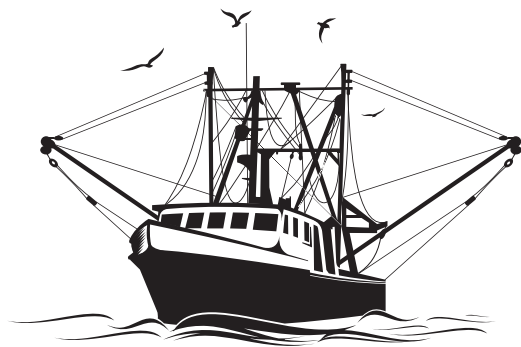
ISBN 978-80-8247-037-9 EPUB

ISBN 978-80-8247-038-6 MOBI

Tento príbeh je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výsledkom autorkinej fantázie alebo sú použité fiktívne a nedajú sa považovať za skutočné. Akákoľvek podobnosť so skutočnými udalosťami, organizáciami alebo ľuďmi, žijúci alebo mŕtvymi, je čisto náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v akejkoľvek forme, alebo akýmkoľvek elektronickými, alebo mechanickými prostriedkami, vrátane systémov na ukladanie a vyhľadávanie informácií, bez písomného súhlasu autora, s výnimkou použitia krátkych citácií v článkoch a recenziách knihy.

1

Prvá kapitola

Stalo sa niečo nepredstaviteľné.

Nestihla ani len žmurknúť a jej najdlhší vzťah v histórii sa skončil...

Premárnila tri týždne svojho života.

Piper Bellingerová sa pozrela na svoje červené kokteillové šaty od Valentina so strihom cez jedno rameno a snažila sa nájsť na sebe chybu, ale nič nenašla. Jej vkusne opálené nohy boli také lesklé, že si v nich predtým skontrolovala zuby. Ani v jej hornej časti nebolo badať, že by niečo nebolo v poriadku. Prsia jej dômyselne držala páska, ktorú si pri niesla zo zákulisia módnjej prehliadky v Miláne počas týždňa módy. Reč je o svätom grále medzi páskami na prsia. Vytvárali dojem dostatočného objemu, čo priťahovalo pohľady mužov a prsia pri tom vyzerali dostatočne malo, aby v každom štvrtom príspevku na Instagrame pôsobili atletickým dojmom. Všestrannosť udržiavala záujem ľudí.

Piper bola spokojná, bola dokonalá. Pohľadom prešla po plisovaných nohaviciach Adrianovho klasického obleku Tom Ford z tej najjemnejšej žraločej vlny a vzdychla pri pohľade na luxusnú fazónu

a gombíky s monogramom. Spôsob, akým jej priateľ netrpezlivo kontroloval hodinky Chopard a cez plece skenoval dav, len umocňoval dojem znudeného playboya.

Táto jeho chladná nedosiahnuteľnosť ju od začiatku k nemu priťahovala.

Bože, mala pocit, že od noci, keď sa prvýkrát stretli, ubehlo už sto rokov. Veď odvtedy absolvovala aspoň dve masáže tváre, či nie? Koľko *bolo* vlastne hodín?

Piper si živo pamätala na ich zoznámenie. Chystala sa urobiť krok do zvratkov na narodeninovej oslave Rumer Willisovej a Adrian ju pred tým nechutným krokom zachránil. Ocitla sa v jeho náručí, a keď pozerala na jeho ostro rezanú bradu, cítila sa ako v starom Hollywoode, medzi pánmi v smokingoch a dámami v dlhých róbach s perím. Bol to začiatok jej vlastného klasického príbehu lásky.

A teraz sa objavili záverečné titulky.

„Nemôžem uveriť, že to všetko chceš len tak zahodiť,“ zašepkala Piper a pritlačila si pohár so šampanským medzi prsia. Možno, že keď tam jeho pohľad zabľúdi, zmení názor. „Tolko sme toho prežili.“

„Áno... však?“

Adrian niekomu mávol rukou a jeho výraz naznačoval komukolvek, kto to bol, že bude o chvíľu pri ňom. Na čierno-bielo-červenú párty prišli spolu. Bol to taký menší večierok určený na získanie financií pre akýsi nezávislý filmový projekt s názvom *Životný štýl utláčaných a slávnych*. Scenárista a režisér boli Adrianovi priatelia, a to znamenalo, že väčšina ľudí na tomto stretnutí losangeleskej elity boli jeho známimi. Nebola tam ani jedna jej priateľka, ktorá by uľahčila jej odchod. Elegantný odchod.

Adrian sa k nej neochotne vrátil pohľadom.

„Počkaj... čo si to hovorila?“

Piper mala pocit, že jej úsmev nie je až taký žiarivý, a tak pridala jeden watt, dbajúc na to, aby nevyznel maniakálne... *Hlavu hore, dievča*. Toto nie je jej prvý rozchod, však? Zažila už veľa rozchodov, často veľmi nečakaných. Nuž, čo sa dá robiť. Žije v meste rozmarov.

Až donedávna si vôbec nevšímala, ako čas rýchlo letí...

Mala dvadsaťosem rokov a nebola stará. Ale aj napriek tomu *bola* jednou z najstarších žien na tomto večierku. Keď sa nad tým tak zamyslela, v poslednom čase bola na *každom* večierku jednou z najstarších. O sklenené zábradlie terasy, z ktorej bol výhľad na Melrose, sa opierala vychádzajúca popová hviezda. Nemohla mať viac ako devätnásť. A nepotrebovala pásku z Milána, aby jej nepadali prsia. Boli ľahké a pružné, s bradavkami, ktoré Piper pripomínali dno zmrzlinového kornútika.

Aj hostiteľ mal len dvadsaťdva rokov. Práve rozbiehal svoju filmovú kariéru.

Kariéra Piper bola presne *toto tu*. Večierky. To, že ju ľudia videli. To, že mohla príležitostne držať v ruke výrobok na bielenie zubov a dostať zaň pár dolárov...

Niežeby potrebovala nejaké peniaze. Používala kreditnú kartu, ktorá bola záhadne vždy použiteľná. Záhadou bolo, kam odchádzal pokyn na zaplatenie účtov. Predpokladala, že účet išiel na e-mail jej nevlastného otca.

Dúfala, že nohavičky bez rozkroku, ktoré si objednala z Paríža, mu nebudú pripadať čudné.

„Piper? *Haló?*“

Adrian jej mával rukou pred tvárou a ona si uvedomila, že sa na popovú hviezdu asi pozerala pridlho, pretože ona jej pohľad opätovovala.

Piper sa usmiala, zamávala dievčaťu a hanblivo ukázala na svoj pohár šampanského. Potom sa venovala rozhovoru s Adrianom.

„...je to preto, že som ťa spomenula pred svojím terapeutom? Nič hlbšie som mu nerozprávala, prisahám. Väčšinou si počas našich sedení zdriemneme.“

Niekoľko sekúnd na ňu iba hľadel. Úprimne povedané, bolo to celkom príjemné. Venoval jej v tomto momente viac pozornosti, ako kedkoľvek predtým.

„Už som chodil s niekoľkými husičkami, Piper,“ vzdychol si. „ale ty si ich všetky prekonala.“

Neprestala sa usmievať, hoci ju to stálo obrovskú dávku odhodlania. Ľudia ju pozorovali. Práve v tej chvíli bola v pozadí najmenej piatich

selfie, ktoré niekto robil na streche, vrátane jednej s Anselom Elgortom. Bola by to katastrofa, keby dovolila, aby sa jej na tvári odzrkadlilo to, čo cíti jej srdce, najmä, ak sa správa o ich rozchode čoskoro dostane na verejnosť.

„Nerozumiem,“ povedala so smiechom a prehodila si ružovo zlaté vlasy cez plece.

„Šokujúce,“ odvetil stroho, pokrútiac hlavou. „Pozri zlato, boli to zábavné tri týždne. V bikinách si naozaj neskutočne sexi.“ Pokrčil plecami v saku od Toma Forda. „Len sa to snažím ukončiť to skôr, ako sa začneme obaja nudiť, chápeš?“

Nuda. Starnutie. Nie som režisérka ani popová hviezda.

Len pekné dievča s nevlastným otcom miliónárom.

Piper však na to teraz nechcela myslieť. Chcela čo najnenápadnejšie opustiť večierok a ísť sa poriadne vyplakať. Samozrejme, plač príde na rad až po tom, čo si dá Xanax a na svojom IG profile zverejní inšpiratívny citát. Potvrdilo by to rozchod, ale zároveň by jej to umožnilo kontrolovať reči. Možno by to mohlo byť niečo o raste a láske k sebe samej...

Jej sestra Hannah by k tomu mala perfektný text piesne. Vždy sedela v kope vinylových platní a na ušiach mala tie obrovské, škaredé slúchadlá. Dofrasa, želala si, aby si brala Hanninu mienku o Adrianovi viac k srdcu.

Čo to povedala? Och, áno.

Je, ako keby niekto nakreslil repe oči.

Piper sa opäť zamyslela a Adrian si už druhýkrát skontroloval hodinky.

„Skončili sme? Musím sa ísť venovať ostatným...“

„Ach... Áno,“ ponáhľala sa s odpoveďou a jej hlas znel desivo neprirodzené. „Máš obrovskú pravdu, treba to ukončiť skôr, ako zaznie nudné blues. Áno, z tohto pohľadu to znie rozumne, ale,“ cinkla pohárom šampanského o jeho. „V podstate sa úmyselne rozchádzame. Très mature.“

„Správne. Nazvi to, ako chceš.“ Adrian sa slabo usmial. „Vďaka za všetko.“

„Nie, ja ďakujem *tebe*.“ Zovrela pery a snažila sa nevyzerat ako hlu-
paňa. „Počas tých troch týždňov som sa o sebe veľa naučila.“

„Ale no tak, Piper,“ Adrian sa zasmial a prezrel si ju od hlavy
po päty. „Neustále si prezliekaš šaty a míňaš otcove peniaze. Nemáš
dôvod niečo sa učiť.“

„Potrebujem na to nejaký dôvod?“ spýtala sa bezstarostne so zdvih-
nutými kútikmi.

Adrian si pri tej odpovedi otrávene vzdychol.

„Myslím, že nie. Ale určite potrebuješ aspoň kúsoček mozgu, ktorý
by fungoval mimo sveta, v ktorom dostávaš lajky za fotku svojho sto-
jana na oblečenie... V živote ide o viac, Piper.“

„Áno, ja viem,“ povedala podráždene, „život je to, čo dokumentu-
jem prostredníctvom fotografií. Ja...“

„Bože.“ Napoly zastonal, napoly sa zasmial. „Prečo ma *nútiš* byť
kreténom?“

Niektu zvnútra penthousu na neho zavolať, on zdvihol prst, nespúš-
ťajúc pohľad z Piper.

„Nič na tebe nie je. Jasné? V tomto meste je tisíc Piper Bellingerov-
ých. Si len prostriedok, ako si krátiť čas.“ Pokrčil plecami. „A tvoj čas
už vypršal.“

Bol priam zázrak, že si Piper udržala svoj podmanivý úsmev, keď
Adrian odchádzal, volajúc pri tom na svojich priateľov. Všetci na stre-
che na ňu hľadeli, šepkali si a ľutovali ju. To bolo to najhroznejšie.
Pozdravila ich zdvihnutím svojho pohára, potom si však uvedomila,
že je prázdny. Položila ho na podnos okoloidúceho čašníka, so všetkou
dôstojnosťou, akú v sebe dokázala pozbierať, zdvihla svoju saténovú
kabelku Bottega Veneta a preklzla davom prizerajúcich sa, žmurka-
ním potláčala slzy, ostriac na tlačidlo privolávajúce výťah.

Keď ju dvere výťahu konečne ukryli pred všetkými tými pohľadmi,
oprela sa o kovovú stenu, zhlboka sa nadýchla nosom a vydýchla ústa-
mi. Správa o tom, že ju Adrian pustil k vode, sa už teraz určite rozletela
po všetkých sociálnych sieťach, možno aj s videom. Po tomto ju už
na večierok nepozvú ani len céčkové celebrity.

Bola povestná tým, že s ňou bola zábava. Bola niekým žiadaným. Mediálnou hviezdíčkou.

Ak príde o svoje spoločenské postavenie, čo jej ostane?

Piper vytiahla z kabelky telefón a neprítomne si vyžiadala luxusný Uber, ktorý ju spojil s vodičom vzdialeným len päť minút od nej. Potom zavrela aplikáciu a vytiahla zoznam obľúbených čísel. Palcom na chvíľu váhala nad menom Hannah, ale nakoniec vytočila Kirby. Jej kamarátka zdvihla hneď po prvom zazvonení.

„Panebože, je to naozaj pravda, že si Adriana prosila, aby sa s tebou nerozhádzal priamo pred Anselom Elgortom?“

Bolo to horšie, ako si myslela. Koľko ľudí už dalo tip do TMZ? Zajtra o pol siedmej večer bude plná redakcia jej mena a Harvey bude popritom popíjať zo svojho ekologického opakovane použiteľného pohára.

„Samozrejme, že nie je. Neprosila som Adriana, aby sa so mnou nerozhádzal. No tak, Kirby, poznáš ma až príliš dobre, aby si niečomu takému uverila.“

„To teda áno. Ale ja som ja a ostatní sú ostatní. Musíš zminimalizovať škody. Máš po ruke nejakého publicistu?“

„Už nie. Daniel povedal, že moje nákupy nepotrebujú tlačovky.“

Kirby si odfrkla.

„No keď si to starký myslí...“

„Ale máš pravdu. Potrebujem zminimalizovať škody.“

Dvere výťahu sa otvorili. Piper vystúpila, prešla halou v lodičkách s červenou podrážkou a nakoniec vyšla na Wilshire, kde jej teplý júlový vzduch vysušil mokré oči. Vysoké budovy v centre Los Angeles sa týčili až k smogom zahalenej letnej nočnej oblohe. Naťahovala krk v snahe dovidieť, kde končia.

„Do kolkej je otvorený strešný bazén v hoteli Mondrian?“

„O tejto hodine sa pýtaš na prevádzkové hodiny?“ zašomrala Kirby, v pozadí sa ozvalo praskanie jej elektronickej cigarety. „Neviem. Je po polnoci. Ak ešte nie je zatvorený, tak čoskoro bude.“

K obrubníku pristavil čierny Lincoln. Piper skontrolovala poznávaciu značku, nastúpila a zatvorila dvere.

„Čo keby sme sa vlámali k bazénu a spravili si tam súkromnú párty? Nebol by to najlepší boj? Oheň proti ohňu? Z Adriana by sa tak stal chlap, ktorý sa rozišiel s legendou.“

„Doriti,“ vydýchla Kirby. „Oživuješ Piper z dvetisícštrnásteho.“

Aj to bola odpoveď, no nie? V jej živote neexistovalo lepšie obdobie ako rok, keď dovŕšila dvadsaťjeden. Divoko sa prehánala po Los Angeles a práve pri tom sa preslávila. Mala vtedy svoj zabehnutý spôsob života. Možno nastal čas získať späť svoju korunu. Možno by potom Adrianove slová prestali víriť v jej mysli a nenútili by ju viac uvažovať o tom, že by mohol mať pravdu.

Som len jedna z tisíc?

Alebo som tá, čo sa o jednej v noci vláme do priestoru s bazénom a zapláva si?

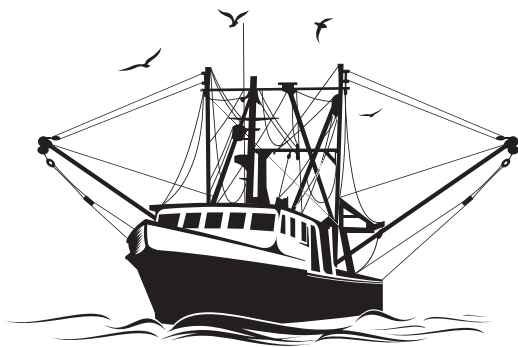
Piper odhodlane prikývla a naklonila sa dopredu.

„Môžete ma vziať do Mondrianu, prosím?“

Kirby zahúkala do telefónu.

„Stretneme sa tam.“

„Mám lepší nápad.“ Piper si prekrížila nohy a oprela sa o kožené sedadlo. „Čo keby sme sa tam stretli so všetkými?“

2

Druhá kapitola

Väzenie bolo chladné a tmavé.

Piper stála uprostred cely, triasla sa a objímala sa ramenami, a snažila sa nedotknúť ničoho, čo by si vyžiadalo tetanovku. Až do tejto chvíle bolo pre ňu slovo „mučenie“ len nejasným opisom ničoho, čo nikdy nepochopí. Teraz, keď sa snažila nenacikať do plesnivej toalety po zhruba šiestich miešaných drinkoch, prežívala muky, ktoré by nemala poznať žiadna žena. Ani nočný výjazd na toalety počas Coachelly sa nedal porovnať s týmto špinavým kovovým trónom, ktorý sa jej vysmieval z rohu cely.

„Prepáčte,“ ozvala sa Piper a na podpätkoch sa potácala k mreži. V dohľade neboli žiadni dozorcovia, ale zreteľne počula charakteristické zvuky hry *Candy Crush*. „Zdravím, to som ja, Piper. Je tu aj nejaká iná toaleta, ktorú by som mohla použiť?“

„Nie, princezná,“ odvetil ženský hlas, ktorý znel veľmi znudene. „Nie je.“

Prestupovala z nohy na nohu, jej močový mechúr sa dožadoval vyprázdnenia.

„Kam chodíte na toaletu vy?“

Ozvalo sa odfrknutie.

„Tam, kam chodia *ostatní* nekriminálnici.“

Piper zavzlykala, hoci dozorkyňa u nej postúpila o stupienok, keď bez váhania vyslovila takúto odpoveď.

„Nie som kriminálnik,“ skúsila to Piper znova. „Toto celé je len nedorozumenie.“

Na šedivej chodbe policajnej stanice sa ozval smiech. Tolkokrát prechádzala okolo stanice na North Wilcox... teraz v nej skončila.

Ale... bola to poriadna párty.

Dozorkyňa pomaly podišla k Piperinej cele, prsty mala zastrčené v béžových nohaviciach uniformy. *Béžových*. Ktokoľvek viedol oddelenie zaoberajúce sa oblečením orgánov činných v trestnom konaní, by mal dostať poriadne krutý trest.

„Dvesto ľudí sa po záverečnej vlámalo k hotelovému bazénu... to nazývate nedorozumením?“

Piper si prekrížila nohy a nadýchla sa nosom. Ak sa pociká v šatách od Valentina...

„Verili by ste, že otváracie hodiny bazéna neboli vyvesené na viditeľnom mieste?“

„To je argument, ktorý použije váš drahý právnik?“ Dozorkyňa pokrútila hlavou, viditeľne ju to pobavilo. „Nieкто musel rozbiť sklenené dvere, aby sa dostal dovnútra a pustil tam všetky ostatné bohaté decká. Kto to asi urobil? Nieкто neviditeľný?“

„Neviem, ale zistím to,“ sľúbila Piper s vážnym hlasom.

Dozorkyňa si vzdychla.

„Na to je už neskoro, srdiečko. Vaša priateľka s fialovými nechtami vás už označila za iniciátorku.“

Kirby.

Musela to byť ona.

Nikto iný na večierku nemal fialové nechty. Aspoň Piper si tak myslela. Niekde medzi bitkami v bazéne a odpaľovaním nelegálnych petárd tak trochu stratila prehľad o prichádzajúcich hosťoch. Mohlo

jej napadnúť, že veriť Kirby nie je práve tá najlepšia cesta. Boli priateľky, ale nie až také dobré, aby bola ochotná klamať políciu. Základom ich vzťahu bolo vzájomné komentovanie príspevkov na sociálnych sieťach a absurdné nákupy... napríklad kabelky za štyri tisíc dolárov v tvare rúžu. Väčšinou boli takéto povrchné priateľstvá cenné, ale nie dnes večer.

Preto jej jediný telefonát patrilo Hannah.

Kde *trčí* jej mladšia sestra? Volala jej pred hodinou!

Piper poskakovala zo strany na stranu a bola v pokušení všetok ten moč zadržať rukami.

„Kto vás núti nosiť béžové nohavice?“ prudko sa nadýchla.

„Dobre,“ dozorkyňa dozorkyňa prikývla, „v tomto sa zhodneme.“

„Každá iná farba by bola lepšia ako toto. A bez nohavíc by to bolo ešte lepšie.“ Snažila sa myšlienkami odpútať pozornosť od Černobyľu, ktorý sa odohrával v spodnej časti jej tela, a tak bľabotala. Presne tak, ako to mala vo zvyku v nepríjemných situáciách. „Máte naozaj peknú postavu, dôstojníčka, ale v takejto khaki farbe nemôže vyzeráť dobre nikto.“

Dozorkyňa nadvihla obočie.

„Vy by ste mohli.“

„Máte pravdu,“ zaľnúkala Piper. „Určite by som mohla.“

Dozorkynin smiech sa zmenil na povzdych.

„Na čo ste mysleli, keď ste sa dnes večer chystali vyvolať takéto chaos?“

Piper klesli ramená.

„Môj priateľ mi dal kopačky. A po celý čas... sa mi pri tom ani nepozrel do očí. Asi som chcela, aby ma niekto videl. Venoval mi pozornosť. Oslavoval, a nie... ignoroval. Viete.“

„Opovrhovaná a správa sa ako blázon. Nemôžem povedať, že som to nezažila.“

„Naozaj?“ spýtala sa Piper s nádejou.

„Jasné. Kto z nás ešte nehodil všetko oblečenie svojho priateľa do vane a nevyliat naň bielidlo?“

Piper si predstavila fľakatý oblek od Toma Forda a striasla sa.

„To je ale veľmi chladnokrvné,“ zašepkala. „Možno som mu len mala prepichnúť pneumatiky, to je legálne.“

„To... tiež nie je legálne.“

„Och.“ Piper zveličene žmurkla na dozorkyňu. „Pravdaaa.“

Žena pokrútila hlavou a zahľadela sa na chodbu. „Dobre, pozrite. Dnes je pokojná noc. Ak mi nebudete robiť problémy, dovoľím vám použiť záchod, čo je o niečo menej nahovno.“

„Och, ďakujem, ďakujem, ďakujem...“

S kľúčmi nad kľúčovou dierkou na ňu dozorkyňa uprela vážny pohľad.

„Mám paralyzér.“

Piper poslušne kráčala za svojou spasiteľkou chodbou k toalete, tam si opatrne vyhrnula sukňu svojho Valentina a so zastonaním konečne uvoľnila ten neskutočný tlak v močovom mechúre... Keď si umývala ruky v malom umývadle, jej pozornosť upútal odraz v zrkadle. Oči mala ako medvedík čistotný. Rúž rozmazaný, vlasy splasnuté. Rozhodne sa to nepodobalo na Piper, ktorá žiarila na začiatku večera... cítila sa ako vojak, ktorý sa vracia z bitky. Začala ju, aby odvrátila pozornosť od svojho rozchodu, nie je tak?

Vrtuľník losangeleskej polície, ktorý jej krúžil nad hlavou, zatiaľ čo tancovala na začiatku hada, definitívne potvrdil jej status vládnucej kráľovnej večierkov v Los Angeles. Pravdepodobne definitívne. Počas celej tej záležitosti s policajtmi, ich fotením situácie, vzatím odtlačkov prstov... jej zhabali telefón, a tak nevedela, čo sa deje na internete. Až ju prsty svrbeli od túžby otvoriť nejaké aplikácie... a presne to aj urobí, len čo príde Hannah a vyplatí kauciu.

Pozrela sa znovu do zrkadla a s prekvapením zistila, že to, že jej fotky zaplavia internet, jej nerozbúchalo srdce tak, ako kedykoľvek predtým. Čo to znamenalo? Bola zničená?

Piper si odfrkla a odtiahla sa od umývadla, pri odchode stlačila kľučku dverí laktom. Noc si zjavne vybrala svoju daň. Koniec koncov, bolo takmer päť hodín ráno. Len čo si trochu pospí, vychutná si deň prijímaním správ s gratuláciami a bude sledovať, ako stúpa počet jej sledovateľov. A všetko bude zase v poriadku.

Dozorkyňa jej opäť nasadila putá a vykročila s ňou späť ku cele. Vtom na nich zavolala z opačného konca iná dozorkyňa.

„Hej, Lina. Za Bellingerovú bola zložená kauciu. Prived' ju.“

Piper víťazne zdvihla ruky.

„Áno!“

Lina sa zasmiala.

„Tak poďme, kráľovná krásy.“

Piper, ktorá bola opäť plná energie, začala poskakovať.

„Lina, hm? Som vašou veľkou dlžníčkou,“ rukami sa chytila pod krkom a víťazoslávne sa uškrnula. „Ďakujem, že ste ku mne boli taká milá.“

„Nehľadajte v tom to, čo tam nie je,“ odvetila dozorkyňa, hoci na tvári mala spokojný výraz. „Iba sa mi nechcelo po vás upratovať moč.“

Piper sa zasmiala. Lina odomkla dvere na konci sivej chodby. V čakárni stála Hannah. V pyžame a s baseballovou čiapkou na hlave s priretými očami vypĺňala papiere.

Pri pohľade na mladšiu sestru Piper zaplavila vlna tepla. Neboli si podobné a mali len pramálo spoločného, ale Piper nemala nikoho, komu by v núdzi zavolala. Z oboch sestier bola Hannah tá spoľahlivá, aj keď z jednej časti bola lenivá hipisáčka.

Piper bola vyššia, Hannah v detstve volali špunt, a ani na druhom stupni ju nezasiahol prudký pubertálny rast. V tejto chvíli mala svoju drobnú postavu schovanú pod mikinou UCLA a pieskové blond vlasy jej trčali okolo červenej čiapky bez nápisu.

„Vybavené?“ spýtala sa Lina muža s tenkými perami, ktorý sa hrbil za stolom.

Mávol rukou bez toho, aby zdvihol zrak.

„Peniaze vždy všetko vyriešia.“

Lina jej odomkla putá a Piper vystrelila vpred.

„Hannnnns,“ zakňučala a objala sestru. „Vrátim ti to. Týždeň budem robiť za teba tvoju časť domácich prác.“

„Nerobíme žiadne domáce práce, ty reďkovka.“ Hannah zívla a pošúchala si oči. „Prečo smrdíš ako kadidlo?“

„Och.“ Piper ovoňala svoju ruku. „Myslím, že to veštica niečo zapálila.“ Vystrela sa a prižmúrila oči. „Netuším, ako sa dozvedela o tom večierku.“

Hannah otvorila ústa. Zdalo sa, že sa aspoň trochu prebrala. Roztvorila svoje orieškové oči, ktoré boli v úplnom kontraste s Piperinými svetlomodrými.

„Nepovedala ti náhodou aj to, že na teba čaká tvoj nahnevaný nevlastný otec?“

Piper sa mykla.

„Uf. Mám taký pocit, že sa hnevu Daniela Q. Bellingera nevyhnem.“ Natiahla krk, aby zistila, či jej niekto nenesie telefón. „Ako sa o tom dozvedel?“

„Správy, Pipes. Správy.“

„Správne.“ Vzdychla si a uhladila si pokrčenú látku na šatách. „Nie je to nič, s čím by si právnici neporadili, však? Dúfam, že sa budem môcť aspoň osprchovať a trochu si pospať pred jednou z jeho slávnych prednášok. Som chodiaca fotka *PO*.“

„Už mlč. Vyzeráš skvele,“ vyhlásila Hannah, hoci jej mykalo kútkami úst pri tom, ako elegantne podpisovala papiere. „Vždy vyzeráš skvele.“

Piper zavrtela bokmi.

„Dovi, Lina!“ zavolala Piper cestou zo stanice. Svoj milovaný telefón zvierala v rukách ako novorodenca a prsty sa jej triasli od nutkania ťukať do neho. Nasmerovali ju k zadnému východu, kde mohla Hannah zaparkovať auto. Povedali, že je to kvôli *protokolu*.

Vykročila z dverí a obklopili ju fotografi.

„Piper! Tu!“

Jej márnivosť škriekala ako pterodaktyl.

Nervozita jej triasla žalúdkom, ale rýchlo sa spamätala, sklonila hlavu a rýchlosťou blesku cupotala v podpätkoch smerom k čakajúcemu Hanninmu džípu.

„Piper Bellingerová!“ zakričal jeden paparazzi. „Aká bola noc vo väzení?“

„Ľutujete, že ste premrhali peniaze daňových poplatníkov?“

Opäťok sa jej zachytil v nejakej praskline, takmer skončila s tvárou na asfalte, ale stihla sa zachytiť okraja dverí, ktoré Hannah otvorila a hodila sa na sedadlo spolujazdca. Zabuchla dvere a výkriky novinárov stíchli. Avšak posledná otázka, ktorú začula, jej neschádzala z mysle.

Plytvanie peniazmi daňových poplatníkov?

Veď práve usporiadala večierok, nie?

Dobre, dobre, bolo potrebné poriadne množstvo policajtov, aby večierok rozpustili, ale toto bolo Los Angeles! Nečakala polícia len na to, kedy sa udejú práve takéto veci?

Jasne, jasne, v poriadku. Aj jej vlastným ušiam to znelo privilegované a rozmaznané.

Odrazu sa jej až tak veľmi nechcelo kontrolovať svoje sociálne siete. Utrela si spotené dlane do šiat.

„Nesnažila som sa nikoho obťažovať, ani plytvať peniazmi,“ povedala Piper potichu a otočila sa tvárou k sestre, najviac, ako jej to bezpečnostný pás povoľoval. „Je to zlé, Hanns?“

Hannah si hrýzla spodnú peru, ruky mala položené na volante a pomaly si razila cestu pomedzi ľudí, ktorí horúčkovo fotili Piper.

„No, nie je to dobré,“ odpovedala po chvíli. „Ale kedysi si takéto kúsky robila stále, pamätáš? Právnici si vždy nájdu spôsob, ako to všetko zvrátiť a zajtra sa novinári zas pustia do niečoho iného.“ Natiahla ruku, ťukla na dotykovú obrazovku a autom sa začala niesť tichá melódia. „Len sa na to pozri. Mám pre túto chvíľu pripravenú perfektnú pieseň.“

Z reproduktorov zneli pochmúrny tóny piesne „Prison Women“ od REO Speedwagon.

Piper prudko položila hlavu na opierku sedadla.

„Veľmi vtipné.“ Niekoľko sekúnd ťukala telefónom o koleno, potom sa vystrela a otvorila Instagram.

Bolo to tam. Fotka, zverejnená skoro ráno o 2:42. Kirby, tá zradkyňa, ju urobila Piperiným telefónom. Na zábere sedela Piper na ple-

ciach muža, na ktorého meno si ani len nevedela spomenúť, hoci si matne vybavovala jeho slová o tom, že hrá v druhej lige za Lakers... Bola len v nohavičkách, s páskou na prsiach. Vyzeralo to umelecky. Jej šaty od Valentina boli prehodené cez stoličku v pozadí. Okolo nej vybuchoval ohňostroj ako na 4. júla a zahaľoval Piper do iskier a dymu. Vyzerala ako bohyňa vystupujúca z elektrickej hmly... a fotka mala takmer milión lajkov.

Aj napriek tomu, že sa zaprisahala, že sa nepozrie, komu sa fotka páčila, predsa len ťukla na zvýraznenú časť... Adrian tam nebol.

Čo bolo v poriadku. Miliómom iným sa páčila.

Ale oni s ňou nestrávilí tri týždne.

Pre nich bola len dvojrozmerným obrazom. Keby s ňou strávilí viac ako tri týždne, tiež by sa posunuli od nej ďalej? Nechali by ju splynúť v šmuhe tisícov ďalších dievčat, ktoré sú jej podobné?

„Hej,“ ozvala sa Hannah a vyplá pieseň. „Bude to v poriadku.“

Piperin silný smiech vyznel hrozne, preto sa radšej prestala smiať.

„Ja viem. Vždy to dopadne dobre.“ Stisla pery. „Chceš počuť o súťaži v mokrých boxerkách?“